

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. V. Miracula ab A. C. MDLXX. ad MDLXXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

Oetingæ adeundæ studium refrixit,
fontesq; diuinorum beneficiorum
clausi sunt; donec Alberti, religio-
sissimi Principis, constanti virtute,
repurgatâ prouinciâ, antiquus De-
paræ cultus est instauratus.

CAPVT V.

MIRACVLA

A B

A. C. MDLXX

A D

M D LXXX.

I.

A. C.
MDLXX.

ERat in familiâ Marci Fuggeri,
omni fortunæ indulgentiâ, ita
virtutis, ac præcipuè religioni
veræ studio clarissimi dynastæ, puella
nobilis, Anna Bernhusia. Quæ cum
iuuenili sermonis licentiâ consuèta
suam dæmoni salutem deuouere, ad
fidem dictis asserendam, nullo veri
falsique discrimine; septeni tandem
apertum frequenti inuitatione ho-

spitium introruperunt. Augustæ
Vindelicorum ad aram D. Vdalrici
eiectis aliis, vnus excedere con-
tumaciter detrectauit: eamque pos-
sessionem annis octo tutatus, nihil
Tartareæ crudelitatis in afflictandâ
virgine prætermisit. Sub hæc con-
spiciendam miseræ se obtulit Mife-
ricordiæ mater: &, si barbarum ho-
spitem cuperet exturbatum, Oetin-
gam Veterem proficisceretur, hor-
tata est. Eâ causâ Marcus Fuggerus
cum coniuge, P. Petro Canisio, An-
nâ Bernhusiâ, cuius res agebatur,
iter Oetingam intendit. Quò cum
ad duodecimum Calend. Februarii,
quamuis sero diei, accessissent; non
aliud prius, quàm sacrum Deiparę te-
ctum subierunt, patronámque Lita-
niis, quas Lauretanus vocant, conci-
nentibus Musicis, salutârunt.

Postero die (qui fuit vndecimus
ante Cal. Februarii) quò ad opus
arduum confirmatis purisque men-

N 5 tibus

tibus accederetur; Marcus Fuggerus in sacrâ Virginis domo, cum coniuge, comitibusque peccatorum confessione expiatus Eucharistiam accepit, præbente Canisio; interque sacras liturgias piis precibus pro felicitate cum immani hoste conflictu supplicavit. De meridie primum in sacello Mariano cum dæmone certamen est initum à Canisio. Qui principio aptis in rem præsentem sermonibus animum virginis erexit, sponsionemque Deiparæ, non multò antefactam Augustæ, in memoriam reuocavit. Tunc prouolutus in genua certas preces, voce clarâ, solus: Litanias Deiparæ, cum præsentibus recitavit. Vbi ad gloriosas Mariæ Sanctæ, ac Dei Genitricis appellationes peruentum est; tunc verò in rabie incitare se dæmon, disertis verbis detrectare obedientiam, ac subito puellam feroci impetu supinam humo applaudere. Cùm Marcus ipse me-

diam

diam validè complexus coërcere conaretur; vim sævientis hostis, etiam vxore, Canisio, ac alio quodam sacerdote connitentibus, ægrè sustinuit. Hic Canisius dæmonem sacris Ecclesiæ carminibus (Exorcismos vocamus) premere exorsus, iussit edicere, quotus ipse puellam insideret, & vnde eò aduenisset. Respondit voce horridâ, verbisque laborante spiritu vacillantibus, solum se de septem commilitonibus superesse, & eò impetum soli omnem ferendum: neque ignorasse, has sibi ad aras excedendum: satiare proinde genium puellâ probè excrucianâ ad extremum velle. Roganti Canisio, quoties eam vexare porrò destinasset? vicies quater respondit: septies parentum, septies dominorum, quinquies Fuggericæ gentis causâ: ac tandem præterea quinquies. sic imperatum à Deo. Et cum dicto corseptam puellam in altum
 extu-

190 OETINGANÆ HISTORIÆ
extulit, tantâque in solum violentiâ
deiecit, & membra vsque ad cœ-
maniter contendit, vt quinque ho-
mines, omnibus obnixi viribus agere
cauerent, nè ad pavementum peni-
tus contunderetur. Septies, nulla
intermissâ morâ, hunc ad modum
iactata est. Admoto deinde ad caput
virginis peruetusto Deiparæ signo,
impurus genius saliuam præsentibus
insputauit, horrendûmque vocife-
rans: absiste, ait, meretrix (Regiæ
virginum contumeliosi verbi labem
asperit) absiste tam inclementer me
calcare. Cùm sæpius inter hæc Ca-
num excoriatorem appellasset Cani-
sum, respondit hic: ego tibi pellem
diripiam, Cerbere. Interrogatus
deinde, quando cedere loco vellet
postulauit, vel eo temporis puncto
migrandi sibi copiam fieri. Subiecit
Canisius, non id in suo, sed Dei, De-
paræque positum arbitrio. Cras igitur
ait, erumpam, pœnis, quas
hanc

hanc constitutas heri dixi, obfaturus. Postero die, horis antemeridianis sacrificando precandóque de-
nuò exactis; sub vndecimam repeti-
ta est pugna, ad pridianum ferme
modum. vbi rursus dæmon ad ver-
sum illum Litaniarum (Sancta Maria,
ora pro nobis) obturbauit. Cùm
verò non intermitterentur preces;
tantam in rabiem exarsit, vt puellam
terrifico cum clamore præcipitem in
tergum supinârit. quò factum, vt
Marcus Fuggerus iterum complexu
prehensam attinere viribus conten-
deret, quò faciliùs furentis impetus
compesceretur. Hîc Canisius, redin-
tegrato certamine, quamuis impi-
grè, frustra tamen premit hostem,
imperia deridiculo & facetiis elu-
dentem. Jámque diei medium erat,
cùm omnem in pœnas virginis cru-
delitatis conatum effudit, commise-
rescentibus, & horrore defixis præ-
sentibus: qui affirmabant, minutim
fuisse

fuisse lacerandam, nisi diuina Deipa
 raque voluntas tortoris sauitiam
 fregisset. Puella septies continen-
 ter excruciatâ cecidit exanimis. Red-
 dito quartam post horæ partem ani-
 mo, si quid menti fuisset obiectum
 interrogata, respondit placidè, De-
 param sibi visam, binis caelestibus
 stipatam geniis: eorum alterum do-
 cuisse, quinquies porrò excarnifican-
 dam: nihil postea quarendum et
 dæmone: sed adigendum imperio
 quinquies vt *Pater & Aue*, pro-
 ctus in genua recitet: osculum ter
 septies figat: iactata in Deiparam
 probria recantet. Quibus à puella
 narratis, consurgunt omnes: Canis-
 us in medium sacelli procedere
 dæmonem, & imperata confestim
 exequi iubet. Prodiit ille, sed ante
 aræ constitit: at, Canisio impe-
 rante, conuertit vultum, formidatè
 do vlulatu poenarum atrocitatem
 testatus; neminem vnum dæmo-
 num,

num à vicenis annis, tam immaniter
 excruciatum. Vrgente rursus ad im-
 perata facienda Canisio, porrectis in
 crucis effigiē puellæ brachiis, affatus
 astantes: en, inquit, Christiani: nos
 dæmones parêre Deo, eiusque ma-
 tri cogimur: vos obedientiam de-
 trectatis. Tunc genua submittens
 precationem Dominicam, cum sa-
 lutatione Angelicâ septies pronun-
 tiavit. In initio Dominicæ precis,
Pater noster, qui es in caelis; subiun-
 xit hæc verba: *In honorem primi vul-*
neris Seruatoris Iesu Christi. repeti-
 tam inde precationem reliquis dein-
 ceptis vulneribus dicavit. In Angeli-
 câ salutatione cum Gratia plenam
 dixit, hæc addidit: *Gratia tua, &*
misericordia sit cum omnibus, hoc
venerando in templo presentibus.
 Tandem ita finiuit: *O Maria, mater*
Dei, ora pro eis. Sub hæc amplissi-
 mam

nam Deiparæ laudationem exortu
 omnium animos admiratione
 cundia complevit. Discessum ma-
 turare cum iussisset Canisius, respon-
 dit ferociter, septena prius oscula
 terræ libanda. Quo facto, roganti
 causam osculorum Canisio: necesse
 inquit, erat, honorem instaurare
 Deiparæ, quem iactandis conuictis
 impiè læsi. Tunc puellam in altum
 sustulit, & post inconditam proli-
 xamque vociferationem, horam in-
 tra secundam & tertiam pomeridie
 nam excessit. Mox actæ communi-
 ter Deo gratiæ: Canisius adhorta-
 tione piâ, è gesto negotio, præsentis
 capere fructum docuit.

A. C.
 MDLXXI

Hoc anno (qui luctuosus Cypri
 ab Turcis captâ, & iisdem ad Naupa-
 etum ingenti prælio nauali superato
 lætus Christianis fuit) hæc in Con-
 mentarios relata sunt.

I. Bartholomæus Eifenschmid
 Weilhaimensis cernendi vim, quæ

ex toto perdiderat, recepit. Joanni Hauptmanno, Monacensis aulae co- co trimestres capitis sopiti crucia- tus. Joannis Grimii coniux Barbara à morbo sæuissimo delirans corpore animoque sanata.

I. Catharina Peifferina Ingolsta- diensis nostræ Virginis ope lethali apostemate rupto, seruata. Nobilis vir Joannes Westacher morbo ad ex- tremam deductum filium recepit so- spitem. Ad mentem, vnde deliran- do exierat, rediit Elisabetha Torne- rin, ciuis Burghusiana. Quæ subin- de, neglectâ promissi fide, iterum mente capta est, donec voti se vincu- lo exsoluit. Paria tulerunt anni se- quentes, ad annum vsque septuage- simum septimum: quo Martinus Ei- sengreinius, Præpositus, & scriptor Oetinganus, non leue curarum atq; diligentia pretium à patronâ conse- cutus est. Is tunc Ingolstadii acerrimis articulorum doloribus ad mor-

A. C. MD
LXXII.

A. C. MD
LXXVII.

A. C. MD
LXXXI.

O tem

196 OETINGANÆ HISTORIÆ
tem iacebat. Quòd verò nondum
satis constituisse suis de rebus sibi vi-
deretur; in annum produci vitam
postulavit à Deo, Virgine Oetinga-
nâ ad causæ patrociniū vocatâ.
Petiti compos anni orbem implevit,
rebúsque compositis vitam finivit
A. C. MDLXXIIX. III. Nonas Maias
vel, vt alibi annotatum, IV. vir litte-
ris & virtute in primis clarus. Quæ
exinde ad octogesimum vsque an-
num in Commentariis habentur,
cùm diuersa iam dictis non sint, præ-
termittenda duximus.

CAPVT VI.
MIRACVLA
AB
A. C. MD LXXX
AD
M DC.
I.

A. C. MD
LXXXI.

Philippi Menzelii coniux (erato
Menzelius Poëta, ex comment-
to, laureatus, & Medicus Ingol-
stadien-